

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Finansudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 27. marts 2019
Kontor: Økonomikontoret
Sagsbeh: Lars Thorenfeldt Kok-
holm
Sagsnr.: 2019-0031-0010
Dok.: 1063306

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 3 (Aktstk. 106) som Finansudvalget har stillet til justitsministeren den 26. marts 2019.

Søren Pape Poulsen

/

Lena Dyhr Toft Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 3 (Aktstk. 106) fra Folketingets Finansudvalg.

”Vil ministerens vurdere, hvor mange aktører, man fra ministeriets side mener har mulighed for at byde på udbuddet, som det står beskrevet i sin nuværende form i aktstykket, og om dette trods ønsket om konkurrenceudsætning resulterer i udbudsproces med meget få eller en enkelt byder, og anser ministeren det for værende konkurrenceforvridende, at udbuddet og frekvenserne, som er et centralt element i forbindelse med drift og opgradering nettet, ikke udbydes samtidig?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Det er Rigspolitiets forventning, at der vil være en stor interesse for udbuddet og derfor også et tilstrækkeligt antal potentielle leverandører til at sikre konkurrencen. Forventningen er baseret på erfaringer fra andre lande i forbindelse med lignende udbud. Dertil kommer, at flere markedsaktører i forbindelse med Rigspolitiets tekniske dialog i ultimo 2016/primio 2017 eksplicit udtrykte, at de var interesserede i at byde på en kontrakt om etablering, drift og vedligehold af et net til beredskabskommunikation.

Det anses ikke som konkurrenceforvridende, at udbuddet og frekvenserne ikke udbydes samtidigt, da det kommende udbud af et beredskabsnet, i lighed med det oprindelige udbud i 2006, ikke vil indeholde krav om, at tilbudsgivere baserer deres tilbud på en særlig frekvenstilladelse eller teknologi.

Domstolene har ved tre endelige domme fundet, at den anvendte fremgangsmåde for SINE-udbuddet i 2006, hvor det på baggrund af funktionalitetskrav til nettet overlades til tilbudsgiverne at vælge den bedste teknologi og det relevante frekvensbånd, ikke var i strid med udbudsreglerne. De tre domme er Højesterets dom i Damm-sagen af 11. februar 2015 (Ugeskrift for Retsvæsen 105, side 1586 H), Østre Landsrets dom af 9. maj 2014 (Cassidian/EADS-sagen, B-2621-08) og Københavns Byrets dom af 31. januar 2014 (Nethleas-sagen, BS 29C-898/2007).”